

SALA CIUTAT

Núm. 5 22 de març de 2012 Exposició **#trending utopics**. Jaume Parera, Helena Pielias i Ferran Vidal

#trending utopics

Jaume Parera, Helena Pielias i Ferran Vidal
Del 22 de març al 17 de juny de 2012

Producció
Museu de Granollers

Activitat complementària **Un aperitiu amb els artistes**

Diumenge 22 d'abril de 2012,
a les 12 del migdia

Una oportunitat per a conversar amb els artistes,
conèixer la seva obra i els seus processos creatius,
tot fent l'aperitiu.

Activitat gratuïta

#trending utopics és la proposta expositiva de Jaume Parera, Helena Pielias i Ferran Vidal, comissariada per Pere Báscones. Una mostra que reafirma l'aposta de la Sala Ciutat com un espai expositiu dedicat a la difusió i reflexió de l'obra i dels artistes vinculats al territori.

Pere Báscones, amb la seva mirada, ha configurat el fil conductor i el nexa d'unió de l'obra d'aquests tres artistes de trajectòries individuals, que avui presentem en un mateix espai expositiu, on ens mostren el seu treball més recent, en què utilitzen disciplines diverses per expressar el seu pensament i l'entorn on viuen.

"El que li podem demanar, com a mínim, a una exposició d'art és que ens desperti la curiositat, que ens convidi a descobrir la realitat des d'una altra mirada, i que ens interpel·li i ens qüestionï sobre el que veiem i sentim. L'art ens pot arribar a agradar, a impactar, a emocionar o a fer pensar... però, en qualsevol cas, no ens hauria de deixar indiferents i cal reivindicar el paper d'un art capaç d'agitar la nostra imaginació i la nostra sensibilitat.

Aquesta exposició mostra el treball recent d'uns artistes locals que han superat ja l'etiqueta d'artistes emergents i que es troben lluitant per la consolidació de la seva activitat creativa. Tots tres coincideixen a presentar diversos treballs seriatos, fet que ens permet interpretar millor el sentit de les obres en el seu conjunt i ens revela el fet processual i encara obert d'aquests projectes. També és destacable la consolidació d'un llenguatge i un discurs propi, en aquest cas amb la utilització de disciplines tradicionals, aspecte que no els impedeix de ser plenament actuals i contemporanis, i connectats a una realitat digital latent.

Més de quinze anys després de l'aparició d'internet i de la consolidació del fenomen digital a la vida quotidiana, molts artistes continuen treballant amb tècniques plàstiques manuals com la pintura, el dibuix, l'escultura o el gravat, aspecte que potser contrasta amb uns canvis socials on les noves tecnologies (ja no tan noves) també han causat un fort impacte en la redefinició de certs paradigmes estètics. ¿Ha fracassat, potser, el corrent renovador de les teories postmodernes i de la seducció del món digital en el món de l'art? Jo no ho crec, i és impossible obviar que l'art és ara també molt més conceptual, immaterial i processual que mai, gràcies, en part, a la influència del fenomen digital. Els artistes tenen ara noves eines, noves maneres de comunicar-se i mostrar-se, i tot això té repercussions en la manera de crear i en el sentit mateix de la creació, per bé que s'utilitzin tècniques tradicionalment associades a les Belles Arts i aparentment predigitals.

Aquesta exposició convida al públic a descobrir precisament el treball d'uns artistes que han viscut a cavall de dues èpoques (l'analògica i la digital) i és per això que continuen apostant per un art que barreja disciplines gràfiques tradicionals (com el dibuix o la pintura) en un intent potser de mantenir la concepció d'un art manual, únic i original. I, al mateix temps, es revelen també com a plenament contemporanis i fills de la societat en xarxa, ja que tampoc renuncien a les possibilitats que les tècniques o les eines digitals aporten al seu procés de treball. No podem oblidar tampoc que són part de la generació vinculada a xarxes com facebook i twitter, i que els ordinadors portàtils, el telèfons intel·ligents, com també les càmeres de fotos digitals, s'han convertit en artefactes quotidians també en el món de la creació plàstica.

Aquests fets afecten tant la forma com el contingut, sense oblidar que cada artista imprimeix a la seva obra una mirada personal des del seu imaginari. Però en tot cas són treballs que ens conviden a descobrir els fruits de la constància creativa en la gairebé utòpica necessitat de traduir amb l'art allò que els artistes viuen i senten. I, tot i que cada artista parla i expressa la pròpia experiència vital, en els seus treballs trobarem referències que podem reconèixer com a properes i que ens acosten a una radiografia d'un context social i cultural compartit.

Jaume Parera és un artista amb una llarga trajectòria marcada per nombroses exposicions a Catalunya i arreu. La seva trajectòria l'ha portat a treballar amb nombroses tècniques que van des de la pintura i el dibuix, fins a la fotografia, el videoart i la instal·lació. En aquesta exposició mostra tres sèries diferents de treballs que es basen principalment en el dibuix i sobre els quals projecta algunes de les seves obsessions i temes recurrents més personals. En ell també es fa evident la necessitat vital de mantenir obert un canal d'expressió creativa en el dia a dia. Segons les seves paraules, en els treballs de les sèries *Happy Disasters*, amb la utilització de la realitat com a escenari de representacions, busca construir un espai narratiu des d'on la realitat sigui qüestionada. Cerca imatges d'una tensió màxima que incitin a entrar en el context que proposen, per establir així una distància mínima entre ficció i realitat i provocar escenes d'una falsa veritat, tan inquietants com formalment desmesurades i fosques. Es fusionen conceptes aparentment contraris com la diversió i l'avorriment, la violència i la seguretat, la llibertat i l'opressió, que coincideixen en un mateix espai i temps. El seu procés es basa en la col·lecció d'imatges de diaris i revistes sobre desastres, accidents i escenaris arquitectònics fins a generar arxius visuals que serveixen de font per al seu treball, en el qual altera i trastoca els elements de referència per

a crear obres gràfiques que componen una realitat dislocada, on interrelaciona i amalgama fins a la superposició tot els elements recurrents. La sèrie *7 Variacions* explora des del dibuix una escala, element arquitectònic i alhora referent industrial d'un entorn quotidià que li dona joc en la seva recerca de l'equilibri entre emoció i racionalitat. La sèrie *Contranatura* reuneix una sèrie de dibuixos a color (a partir d'un treball fotogràfic previ) en els quals explora espais de la infància, ara abandonats i recolonitzats per la natura. La seva obra en aquesta exposició també està acompanyada d'objectes, elements visuals i estudis preparatoris dels seus dibuixos finals.

Helena Pielias treballa des de l'observació perspicaç de l'entorn urbà i utilitza tant el vídeo com la fotografia com a punt de partida d'un treball gràfic posterior. A la peça de vídeo de l'exposició *L'Observatori*, Helena observa i capta l'estat fictici d'uns turistes que fotografien una realitat idealitzada quan viatgen, i reflexiona així sobre estats de felicitat aparent i caça el caçador d'instant. En el cas de les fotografies del projecte *Prisma Sociològic*, hi ha una mirada inquieta i atenta que captura instants quotidians de gent del carrer sobre els quals després pinta i aplica diferents tècniques gràfiques. Els traços enèrgics i els gestos reelaboren l'accent d'unes imatges que adquireixen nous significats i nous focus d'atenció sovint enigmàtics. Les fotografies evolucionen gràficament fins a hibridar la imatge realista de la foto de base amb l'estètica suggerida pel traç, les taques o la patina de vegades tèrbola de les diferents tècniques. Aquesta manipulació ens obliga a realitzar noves lectures i emergeixen així nous elements que recondicionen la percepció sobre els personatges anònims i les relacions humanes que reflecteixen. S'hi manifesta una condició humana que de manera íntima ens parla de relacions personals intuïdes, de comunicació, sentiments i soledat... tot impregnat d'una poètica silenciosa. Són imatges principalment en blanc i negre o de colors pàl·lids i amb un fort component estètic, però alhora componen també un projecte conceptual que ens convida a iniciar un viatge introspectiu on artista i públic s'emmirallen.

Ferran Vidal és un artista plàstic que treballa en diferents disciplines (des del dibuix i l'escultura a la instal·lació digital) i projecta idees i visions que dialoguen constantment entre el paisatge interior de l'artista i multitud de referències culturals que l'alimenten. Les obres aquí presentades pertanyen al seu projecte *365*, un projecte ambiciós que serà compost per 365 peces basades en dibuixos amb tècniques mixtes i que vindria a ser una mena de novel·la dibuixada, però sense una narrativa fixa, en certa manera com *Rayuela*, de Julio Cortázar. Aquest projecte ha estat tota una excusa per a experimentar formalment i per a destil·lar el seu llenguatge plàstic més autèntic, dia a dia, delimitat únicament pel format de 100 x 50 cm i per una paleta de colors força uniforme. En la sèrie, de la qual només podem veure un petita part, Ferran projecta tot un món simbòlic i personal (relacions, infància, parella, vida quotidiana, entorn, natura, objectes...), alhora que reversiona obres mestres de l'art i fa referències a multitud d'obres clàssiques de la literatura. Es tracta encara d'una obra en procés (de moment compta amb unes 304 peces); un cop tancat el cicle, l'artista té la intenció de recollir finalment totes les obres en un llibre.”

Pere Báscones

Jaume Parera

Barcelona, 1970

<http://jparera.wordpress.com/>

Llicenciat en Belles Arts a la Universitat de Barcelona, va cursar una Beca Erasmus a la Hochschule der Künste (Berlín) al 1993. Va obtenir una Beca Hangar-Fondazione Pistoletto, Unidee 2000, a Cittadellarte, a Biella (Itàlia). Va obtenir el primer premi de Nuevas Tendencias Generación 2000 de Caja Madrid amb l'obra *Psycho*. Al 2009 va obtenir una subvenció del CoNCA pel programa de creadors en residència, a L'Estruch de Sabadell. Des de 1999 ha participat en nombrosos festivals i seleccions de vídeo, i entre les exposicions en què ha participat destaquen *Ofelias y Ulises*, dins de "En torno al arte español contemporáneo" a la 49^a Biennale di Venezia; *Domestic* a La Capella (Barcelona); *Recolector* a la Salas Sequi i Mat. Metronom; *MAP 05* a San Sebastián; *Los Géneros. Historias diferidas*, a Alcalá 31 (Madrid) i a Espai Cultural Caja Madrid (Barcelona); *Merch&Promo* al Centre d'Art Santa Mònica i al 2010 va produir *Reprise* a la NauEstruch (Sabadell). Des de la Galeria Sicart ha participat a l'Off Loop '05, al DIVA New York '06, a ARTE LISBOA, al Buenos Aires Photo '06, al SWAB'08 (International Contemporary Art Fair Barcelona), i al ARTESANTANDER'08 entre d'altres.

La seva trajectòria ve marcada per una àmplia serie de projectes que li han permès explorar disciplines tan diferents com el dibuix, la pintura o el vídeo. Amb una capacitat imaginativa desbordant, és capaç de reinventar-se en cada nou projecte de vegades amb propostes tan originals com inquietants.

Helena Pielias

Caldes de Montbui, 1982

<http://www.helenapielias.cat>

Viu i treballa a Caldes de Montbui, és una artista multidisciplinària llicenciada en Belles Arts per la Universitat de Barcelona i la Universitat del País Basc. Postgraduada en Vídeo Digital per la Universitat Pompeu Fabra. La seva trajectòria personal la defineix com una activista cultural implicada i capaç de moure's en diferents escenaris creatius, on alterna la creació artística amb el comissariat, la dinamització cultural i el *vjeing*.

Ha participat com a comissària en nombroses edicions de la Mostra internacional d'art urbà de Caldes (MIAU), ha exposat amb el projecte INCívics i ha realitzat nombroses exposicions col·lectives a la comarca, com a la Galeria ab de Granollers, Roca Umbert de Granollers, Museu Thermalia de Caldes, Espai Garum, Museu Abelló de Mollet, a més d'exposicions a Barcelona, com FESTIVAL ESPONTANI al CASM, HIPERMERC'ART. Destaca la seva darrera exposició *L'Observatori*, realitzada en solitari al Museu Abelló, com a resultat d'haver estat guanyadora de la mostra MolletArt 2009.

La seva personalitat inquieta i enèrgica la perfila com una artista en constant recerca. Estretament vinculada al món de la imatge i de la música, la seva vocació pel vídeo i la fotografia no li impedeix cercar també altres vies de creació plàstiques que combina amb la instal·lació i l'art conceptual. La seva obra és també un petit reducte de reflexió personal des de l'observació del món que l'envolta i del qüestionament constant des de l'ésser social que ens defineix.

Ferran Vidal

Caldes de Montbui, 1974

Ha cursat estudis de pintura a la Massana i de crítica d'art al MACBA. Com artista plàstic ha desenvolupat una trajectòria multidisciplinària en la que ha explorat el dibuix, la pintura i l'escultura. A nivell local ha participat en diverses mostres d'art local a Caldes de Montbui i ha participat també en exposicions col·lectives d'art emergent (Projectes INCívics, a Granollers). A Barcelona ha exposat les seves obres pictòriques, gràfiques i escultòriques en galeries com La Santa, Galeria Contrast, El Passatge, Sala Lola Anglada, La Capella, Galeria N2 o Lassaleta. A més, també ha fet incursions en el món del disseny industrial (guanyador del *premi Voilà* de disseny industrial, al 2005), el disseny gràfic, la il·lustració, el dibuix de vinyetes o la col·laboració amb revistes com *Rojo*. Entre els fets més destacables es troben la participació a Fira ArtMadrid 2010, l'exposició a Gallery 49 de Nova York o el fet d'haver estat seleccionat per al fons Drawing Center, també a Nova York.

La seva és una trajectòria d'artista prolífic, polifacètic i versàtil. La seva obra l'ha portat a explorar diferents llenguatges i és potser amb el projecte 365 on emergeix el seu segell més autèntic i personal, fruit també d'una disciplina creativa i d'un procés que l'ha portat a desenvolupar no tan sols una estètica, sinó també tot un treball simbòlic i conceptual com a rerefons del seu art com a tal, i és aquí on es nodreix d'una àmplia cultura literària i visual.

<http://twitter.com/trendingutopics>

Sala Ciutat. Horari

Divendres i dissabte, de 2/4 de 6 a 2/4 de 9 del vespre

Diumenge i festius, d'11 a 2 del migdia

Festius tancats: Cap d'Any, Reis, Divendres Sant, 1 de Maig, 11 de Setembre, Nadal i Sant Esteve